

Jeg kommer altsaa nu til Spørgsmaalet om Valg. Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at han vilde ikke have anden Folkeafstemning end et Folketingsvalg, og det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte, at han var parat til Valg hellere i Dag end i Morgen. Maa jeg spørge: Hvorfor skulde vi have et Folketingsvalg i disse Dage? Det ærede Medlem Hr. P. Munch er kommet med Udtalelser, der viser, at det, Regeringen ønsker i denne Sag, kan gennemføres her i Folketinget; hvorfor skulde vi saa tage Folketingsvalg? Jeg har aldrig hørt, at man opløser et Ting, som er villigt til at vedtage det, man ønsker gennemført. Derefter kommer Lovforslaget til Landstinget. Landstinget er uopløseligt en vis Tid. Hvis det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Pürschel vilde komme og sige: Hvis I, naar dette Lovforslag er forkastet af Landstinget, vil tage et Folketingsvalg, skal, hvis Valget giver Flertal i Tinget for Lovforslaget, Landstinget Dagen derpaa bøje sig, saa forstod jeg i og for sig, at der var Mening i de Herrer Henviisning til et Folketingsvalg, men det siger de Herrer ikke. Det undrer mig ikke, thi det ærede Medlem Hr. Pürschel og hans Parti har alle Dage sværmet for Mindretalsretten; men er Venstre ogsaa kommet dertil, at de erklærer: Det er lige meget, hvordan et Folketingsvalg falder ud, vi benytter os af den Rest af privilegeret Valgret, der endnu findes til Landstinget, for at kunne opretholde Stillingen og yde Modstand mod dette Lovforslag? I saa Fald er der ogsaa paa dette Omraade kommet halve Standpunkter; man vil ikke være med til at bøje sig for en Folkeafstemning.

Videre sagde begge de ærede Ordførere, at jeg havde fremsat Udtalelser, der kunde tyde paa, at vi vilde sabotere Militærordningen af 1922 ved at stryge herhenhørende Bevillinger paa Finansloven, saaledes at Militærordningen blev lemlæstet. Det har jeg i hvert Fald ikke tilsigtet; jeg sagde, at hvis vi, naar vi kommer til Foraaret, endnu ikke havde faaet en Løsning af Spørgsmaalet om Afrustning, var det min Hensigt at foranledige, at der kom Forslag om Nedsættelser af visse af de militære Bevillinger, som det vilde være meningsløst at afholde, hvis Afrustning blev gennemført i umiddelbar Rækkefølge, hvis altsaa dette Lovforslag ikke naar at komme til endelig Afgørelse, altsaa paa ganske samme Maade, som jeg var med til administrativt at udsætte Efteraarsmanøvrerne i 1924, som er Bevillinger, det vilde være meningsløst at afholde, inden dette Spørgsmaal er løst.

Til Gengæld skal jeg sige til de Herrer, at hvis de har Tro til deres Sag, som deres Udtalelser tyder paa, saa gaa ind paa det Forslag, som det ærede Medlem Hr. P. Munch har erklæret at ville stille, og som jeg tiltræder, at Lovforslagens Gennemførelse gøres afhængig af en Folkeafstemning. En saadan Folkeafstemning har jo ingen parlamentarisk bindende Virkning, thi der kan Venstremænd stemme frit, der kan Socialdemokrater stemme frit, man stemmer efter sin Overbevisning, ikke efter sit Partis Ståde. Derfor kunde der jo blive et Flertal, der siger: Vi vil beholde Militærordningen af 1922, uden at det behøver at betyde Regeringens Afgang. Skulde det ske, vil Regeringen selvfølgelig bøje sig for det, der er Folkevillien, og saa skal Lovene af 1922 gennemføres loyalt. Det har de Krav paa. (Afbrydelse af *Fraenkel*). Det ærede Medlem kan jo senere komme herop paa Talerstolen og herfra udtale det, han har paa Sinde. Hvis man altsaa fra konservativ og Venstres Side vil lade Lovforslaget gaa ud til Folkeafstemning, fordi man tror, at der er et Flertal, der ønsker Ordningen af 1922, undgaar man i alt Fald, at vi til Foraaret skal prøve paa at stryge i Bevillingerne. Paa den anden Side maa man vide, at hvis man ikke vil forkaste Lovforslaget, men bare lade det være beroende i Landstinget, lade dets Skæbne være uvis, vil det være meningsløst at opretholde Bevillinger, der vil være spildt, hvis Lovforslagene her gennemføres.

Men medens, som sagt, Regeringen efter mit Skøn ingen parlamentarisk Pligt har til at gaa, selv om Folkeafstemningen gaar den imod — jeg gad ogsaa nok vidst, hvorledes det parlamentariske Grundlag vilde blive, der kan jo komme Stemmer baade fra Venstre og konservativ Side til dette Forslag, og Afstemningen betyder da ikke en politisk Afgørelse —, vil jeg til Gengæld for mit eget Vedkommende sige, at jeg vil selvfølgelig tage Konsekvensen af en Folkeafstemning, saaledes at der, hvis Folkeafstemningen med et Flertal bestemmer, at Militærordningen af 1922 skal opretholdes, vil der komme en anden Forsvarsminister til at administrere disse Love, det bliver ikke mig. Hvis man derfor paa den anden Side er saa sikker, hvis man anser et saadant Personskifte for noget attraaværdigt, vil man altsaa kunne naa det og samtidig kunne undgaa det, man kalder Sabotage overfor Finansloven.

I øvrigt vil jeg sige, at med den Sammensætning, Landstinget har, kan det jo standse dette Lovforslag, man behøver ikke at forkaste det, man kan sylte det.